



Z příjete  
 mší  
 budem mltá





3  
 Praze,  
 Svato  
 Vitském  
 chrámu  
 a lidoch  
 kolem něj.....

napsal: V. Melcer

Narodil jsem se sice na pravém břehu Vlatavy, ale duši patřím více na levý břah. A můj otec ačkoliv patřil do farnosti vyšehradské zasvětil půl svého života práci na jejím břehu ozdoběném tak malebným panoramatem Hradčan. Miloval nejen Hradčany a Malou stranu, ale stejně vroucně i celé město. A mne tomu též naučil. Prochodili jsme spolu mnoho dní v tomto slavném městě, ale stejně a vždy znovu otec říkával, víš hochu stejně tu Prahu ještě celou neznám, arciť vím znal ji velmi dobře. Otec nepřezil mnoho své padesátiletí a plných 25 let, půl svého života věnoval pražskému hradu. Bývala to slavná Huť pro dostavění chrámu Sv. Víta potomek to někdejší středověké Palěřovské hutí kde otec pracoval, ve své po mnoha staletí používané dílně kde generace bezjmenných pracovali pro dokončení velechrámu jenž se stal chloubou a bohatstvím našeho národa jeho holdem Nekonečnému Bohu. Byli to pro mne krásné chvílky kdy mne otec brávil ssebou do Huče do své dílny, kde jsem směl přihlížet jak pod údery jeho kladiva, se do běla rozžhavený kus železa mění na trn či spirálu, či co prve chtěl učinit. Chrám tou dobou byl prakticky již dostavěn ale na stavbě tak náročné a rozlehlé bylo neustále cos vyměňovati opravovati a tak se práce stále přiházelo dostatek. A v začazené dílně se stále ozývalo zvonění kladiva a začasť i otcův zpěv. Býval pro svoji veselou bodrou povahu upřímně oblíben a ctěn od svých přátel, přátel jejichž jména dnes zdobý již slavné stránky dějin našeho národa. Nejednou přicházeli do dílny Mistr Švábinský či Stanislav Sucharda jenž pak byl denním hostem neb mnoho z jeho prací bylo vytvořeno na hradě kde po mnoha léta působil jeho bratr Vojtěch. Tito dva, byli mistři velkých formátů, hodni stát ve šlépějích Myslbekových či Bílkových. Zvláště pak Vojtěch Sucharda byl mužem nad jiné vzácným. Byl oním trpělivým kemeníkem od Sv. Víta vpravém slova smyslu. Ač sužován těžkou plicní chorobou (silikozou) pracoval trpělivě, uskutečňujíc plány načrtnuté ještě rukou Parlěřovou před mnoha staletími. Mnoho z fantastických chrličů skooněných do nádvoří bylo stvořeno jeho rukama. Ale přicházeli i jiní, byliť to kanovníci kněží či jen prostý kaplan. Všechny je otec znal a měl rád. Byl mezi nimi i prostý český vlastenec mns. Tylínek jenž po krátkém čase v nacistickém koncentračním táboře



# ZPRÁVY

Presidium Čs. akademie věd schválilo návrh na provedení přestavby a reorganizace Ústavu dějin východní Evropy a jmenovalo nového ředitele ústavu: dr. Václava Krále.

Federální výbor Čs. svazu protifašistických bojovníků přijal rezignaci J. Hrušky na funkci generálního tajemníka. Jeho nástupce nebyl zatím jmenován.

Vláda SSR jmenovala dr. M. Marka oblastním ředitelem Čs. rozhlasu pro Slovensko.

Náměstky ústředního ředitele Čs. televize dr. J. Zelenky byli jmenováni Josef Brabec, ředitel Čs. televize na Slovensku a Karel Kohout, bývalý ředitel Televize.

V dolejších seznamu kulturních pracovníků, kteří podepsali kolaborantské prohlášení, je uvedeno též jméno spisovatele Jiřího. Ten však po zveřejnění žádal noviny aby veřejně ohlásily, že on žádné takové prohlášení nepodepsal, RP pak napsalo, že soudruh Marek v rozhovoru s účastníky besedy u ministra kultury vyslovil souhlas s projevem ministra, proto prý byl zařazen mezi ty, kteří podepsali. Dokazuje to jen, jakým způsobem se získával počet těch "podepsaných."

Před okresním soudem Košice - Venkov se zodpovídalo osm obžalovaných, protože zneužívali provozovnu MNV v Kendicích k vlastnímu obchacování. Vedoucí provozovny Š. Nagy byl odsouzen na 9 let žaláře a dalších 5 obžalovaných dostalo tresty od 15 měsíců do 3 a půl roku nepodmíněně.

Obvodní soud pro Prahu I. odsoudil na 32 měsíců vězení V. Kadlčáka pro falešná obvinění, vznesená loni v souvislosti s vyšetřováním smrti Jana Masaryka.

Ve dnech 24. až 29. listopadu byl prezident L. Svoboda na návštěvě Iránu, kde byl hostem šáhinsáha Iránu Mohameda Rozy Pahlavího Ar Jámehra.

Federální vláda schválila osnovu zákona, kterým se mění a doplňuje zákoník práce. Jde o úpravy, které umožňují, aby zákoník práce se stal účinnějším nástrojem k upevnění pracovní kázně a státní disciplíny na všech stupních řízení a k výraznějšímu posílení autority vedoucích.

Prezident republiky udělil Řád Rudé zástavy Lidovým milicím v ČSSR za zásadní, pevné třídní postoje a hájení politiky strany z marxisticko-leninských pozic, za statečný postoj většiny příslušníků LM v krizových situacích minulého období a

za zásluhy o zabezpečení klidu a pořádku v srpnových dnech letošního roku.

Josef Havlín, vedoucí tiskové a informační kanceláře federální vlády, oznámil, že volby, které se měly po dvojitě odloženém konání v polovině 1970, byly znova odloženy a má k nim dojít až v roce 1971. Rovněž 14. sjezd KSČ má být svolán až v r. 1971.

Na poradu vůdců 7 komunistických zemí Evropy přiletěla 2. prosince do Moskvy čs. delegace, v níž byl Husák, Černík a Bilák.

Na Ruzyňském letišti se ukryl v prostoru pro zavazadla v letadle TU 104 21letý Petr Vodrážka. Dne 4. 12. byl vyproštěn napolo zmrzlý na letišti Heathrow u Londýna. Po ošetření požádal ve V. Británii o asyl.

Akademik F. Šorm rezignoval na funkci předsedy Čs. akademie věd. Výkonem funkce byl pověřen akademik J. Kožešník. Rovněž v České akademii zemědělské byla čistka, které padli za oběť jak předseda ing. V. Eremiáš, tak místopředseda ing. M. Preininger. Úřadujícím předsedou se stal prof. G. Janíček.

42letý Ignác Janda z Prahy byl odsouzen na 1 rok vězení nepodmíněně, protože 12. 5. tr. strhl státní vlajku SSSR ze stožáru veřejného osvětlení.

Prezident republiky jmenoval generálmajora V. Horáčka náčelníkem Hlavní politické správy Čs. lidové armády.

MV KSS v Košicích provedl rozsáhlé kádrové změny. Z členstva v MV byli odvoláni S. Lenárt, G. Straussová, a pplk. L. Tomek, rezignovali ing. J. Gronská, ing. D. Kundera, prof. dr. P. Masiar a F. Skotnár, z členstva v předsednictvu MV KSS ing. J. Gronská, ing. F. Gacík, S. Hovančík, ing. V. Lorencz a RSDr. Š. Rapoš. Na uvolněná místa byli kooptováni "spolehliví" komunisté. FE/HD.

## Ze Světa:-

Svatý Otec přijel v soukromé audienci mj. naše biskupy dr. Š. Trochtu z Litoměřic a dr. Karla Otčenáška. Sv. Otec zvláštním telegramem projevil svou soustrast příbuzným obětí duní katastrofy v Buffelsfontein v Jižní Africe.

Mezinárodní katolická filmová kancelář ohodnotila film Jaromíra Jiřeše "Žert" z ČSR.

V Chicagu zemřel 20. října dr. Josef Pluhař, rodák z Hořovic, který r. 48 odešel do exilu a za svou novou vlast si zvolil USA. Byl vyznamenán francouzským řádem Čestné legie a byl dopisovatelem mnoha krajských časopisů. Bylo mu 77 let.

Australie: Národní pouti našich krajanů v Sydney na Šumavu, u příležitosti svátku svatého Václava, se zúčastnil sydneyjský generální vikář mons. L. Clarke. On také kázal anglicky závětem procesí od budovy ke kapli-čce Pražského Jezulátka, kde byla po- božnost za vlast. Český kázal P. L. Huber. - Po svém návratu z Evropy začal s pravidelnými bohoslužbami pro naše krajany dp. Peksa.

18. listopadu zemřel náhle ve Fresno v USA ve věku 73 let P. dr. Adolf Pelikán, SJ.

USA: Sdružení čs. exulantu v Chica- gu oslavilo 15. listopadu 20 let své činnosti slavnostním banketem s pro- slovem a programem.

Dr. Otakar Machotka, významný politi- cký a kulturní pracovník a nyní pro- fesor sociologie na státní univer- sitě v New Yorku, oslavil 70 roků.

V Kanadě oslavil 60 bývalý poslanec a známý exilový pracovník Ota Hora.

V Edmontonu v Kanadě začal vy- cházet nový list tamních Čechů a Slováků "Telegram."

Od 1. ledna do 31. července 1970 po- žádalo o povolení pobytu v západním Německu 3.335 čs. občanů. Od 1. srpna do 30. září - požádalo o asyl dal- ších 3.153 osob.

Zástupci švédského pracovního úřadu přijeli v listopadu do Rakouska a přijali k emigraci do Švédska 600 osob.

Mezi 14 občany, vybranými zvláštním rozhodčím sborem z více než 8.000 nových občanů Chicaga, kteří byli poctěni titulem "Význačný nový ob- čan roku," je také dr. Antonín Hřebík, bývalý starosta Čs. obce sokolské a nynější starosta Čs. sokolstva v za- hraničí.

V Holandsku se ustavilo nové sdruže- ní čs. krajanů "Comenius." Tajemníkem je A. Šourek.

Snízkovo divadlo z New Yorku sehra- lo v Montrealu Vrchlického hru "Noc na Karlštejně." V hlavních rolích vystoupili B. Snížková a Jára Kohout.

V Johannesburgu hraje několik vyni- kajících čs. hudebníků v SABC (roz- hlasový filharmonický orchestr) a v Pretorijské Opeře je jich už také několik.

Češi a Slováci v Johannesburgu uspo- řádají varietní koncert dne 25. led- na ve 3 hod. odp. v hale 277, Louis Botha Avenue.

Švýcarsko: Zasedání českých a sloven- ských katolíků si zvolilo komisi, v níž jsou kromě dochovních Češi: JUDr. B. Hostička, prof. A. Hrubá, K. Kubal a inž. S. Seidl. Slováci: MUDr. J. Bernadic, JUDr. F. Braxátor, MUDr. J. Gunčara a inž. J. Mikovič.

Ve Švýcarsku má být ustanovena sta-

vovská organizace čs. lékařů-emi- grantů, která by hájila jejich zájmy u švýcarských úřadů. ČS/Zp/A/HD.

ČSR: Deník "Práce" byl pokutován 50.000 Kčs, protože uveřejnil křižov- ku, jejíž jednu vyplň tvořilo jméno "českého mučedníka" Palacha.

Ministr zahraničí Jan Marko ohlásil výměnu 25 velvyslanců - bezpochyby jsou to ti, kteří v srpnu dali naje- vo přílišné sympatie k Dubčekovu re- žimu.

V nových vládách ČSSR jsou tři ženy ministryněmi: inž. Vlasta Brablecová státní tajemnicí federálního mini- sterstva práce a sociální péče, Marie Sedláková slovenskou ministryní v témže oboru a Růžena Urbanková je ministryní pošt a telekomunikací ve vládě české. NŽ.

Dopis z ČSR: Tady se zase přehazují dny: aby nebyl 28. říjen v týdnu, tak se raději přesune neděle a udělá se z ní pracovní den. A tak zítra, v so- botu, se bude pracovat jako v neděli, v neděli jako v sobotu, v pondělí ja- ko v neděli a v úterý je ten státní svátek. S nakupováním je to tu k zblá- znění, dnes celé dopoledne jsem běha- la po obchodech. Už měsíc jsme nedo- stali ani deko vepřového. Chtěla jsem koupit jitrnice, nikdy nebyly, a ani kyselé zelí jsem ještě tentopodzim neviděla. Je mi do breku, někdy i bram- bory se musejí honit. Když je nás ke stolu sedm, není to žádná legrace. Jak bude dál, co bude zjara? Na každý kus jídla člověk musí stát fronty. Dnes ráno mě odradila fronta před rezníky, to raději jen chleba. I ten jsem do- stala už tvrdý, prý pečený v noci. Neříkají ale, v které. To už by nebylo to nejhorší, on je tvrdý zdravější, a zde pro zdraví člověka všechno! Nej- raději bych si lohla a tu zimu pře- spala. Já vím, Pán je mocný, ale někdy se toho zdá už moc. Jsme v nervovém neklidu a napětí už nějak dlouho, vlastně léta, kde budem končit, v blá- zinci? Vykládal kdosi, že byli lidé kvůli zaraženým cestám až u presiden- ta, tam prý to bylo hrozné. Dívka, kte- rá se měla za týden v cizině vdávat a všechno už měla vyřízené jen odjet, slyšela od pána na policii, že snoubec je cizí člověk, ano příbuzný! Na- piš nám zase, uděláš nám radost, máme ji teď tak málo. Z Prahy. NŽ.

Napětí mezi Ruskem a Čínou stále roste.

Bajafra prohrála válku, 5 milionů čer- nochů umírá hladem.

M.

M.



# oznamuje o.o.

Ze ... V neděli 25. ledna/Januára ve 3 hod odpoledne !!!!!  
V Johannsburgu - v sále u Čs.kostela, 277, Louis Botha Ave.

"VARIETÉ SHAW - ZÁBAVNÝ PROGRAM - SMÍCH & KOUZLA - ZPĚV & HUDBA - !!"

Program:- KOUZELNÍK... česko-jiho-africký profesionál ! p.Málek  
SMÍCH ... dva-pražáci-komedianti ! pp.Krátký-Troják  
ZPĚVY ... český-skřivánek v Africe ! pí Tellingerová  
A jako host !!! Nejlepší jiho-africký-zpěvák-komediant-muzikant-  
"ALI" předvede SOLO program 45 minut !!!!!!!!!!!!!

Nenechte si tento program ujít!!!

Doporučte druhým - Ať se nás sejdě hodně - Občerstvení !!!!!!!!!

Vstupné: Dospělí 40 centů - Děti do 15 r. 20 centů .

Z Ríma: - - -Vážení přátelé,

dovolujeme si Vám poslat oznámení o připra-  
vovaném životopisu kardinála Berana a možnosti jeho sub-  
skripce. Budeme vděčni, uveřejníte-li je ve Vašem časopisu.  
Předem děkujeme a upřímně zdravíme,

za KŘESŤANSKOU AKADEMII  
Ř í m . Fr. Rýpar.

KARDINÁL BERAN podle svědectví těch, kdo znali  
jeho rodiče a sledovali jeho osudy a jeho vni-  
trní růst po dlouhá léta jeho dramatického ži-  
vota - kardinál Beran na 100 fotografiích vět-  
šinou dosud neuveřejněných vypůjčených z rodinného alba, reprodukujících  
jeho zápisky, zachycujících ho v kruhu mnoha známých tváří ve vlasti i  
za jeho cest v cizině - kardinál Beran ve svých velkých projevech od  
proslovu k bohoslovcům těsně po jmenování arcibiskupem až po poslední  
slova jeho závěti - to jsou tři části velké knihy, která je už v tisku  
a kterou Křesťanská akademie chce nabídnout našim krajanům pod názvem  
"V e l k á M ě s t ě". Cena tohoto asi 400stránkového svazku se 100 vyo-  
brázeními bude 6 amerických dolarů, subskribentům, kteří si ji objednají  
do 30. dubna tr., bude poslána za cenu 4 US dolarů. Vzhledem k jejímu  
objemu a obrázkovému vybavení bude možno vydat knihu jen v omezeném ná-  
kladu. Zajistěte si ji proto za zlevněnou cenu co nejdříve na adresu:-  
"Křesťanská Akademie, Via della Conciliazione 1.  
00193 Roma, Italia.

Milí čtenáři a krajané!

Na skladě jsou ještě brožurky "Návrat k Otci" a  
"Chléb Života" pro děti, které chodí do školy a  
přejí si být připraveny k Prvnímu svatému Příjí-  
mání. Napište na Redakci JARO, P.Box. 46008.

Orange Grove, Johannesburg.

Cena 50 centů i s poštovným.

Z dopisu: ... .. nedá mi to, abych Vám nenapsala alespoň několik řád-  
ků. Velmi nás potěšilo poslední "JARO", kde stojí, že konečně  
Páter Čížkovský přijede do Pretorie sloužit Měe svaté... plně  
souhlasíme s pí pisatelkou z Kapské Provincie, neb i nám se ne-  
líbí šovinismus určité skupiny lidí zde v Pretorii. Nechápeme  
proč odcházeli z vlasti, když zde opět začali určitým způsobem  
otravovat ovzduší. Zažili jsme toho doma hodně a přijeli jsme  
zde si konečně odpočinout a uklidnit nervy od toho všeho zla  
tam u nás a ne se znovu zatěžovat zbytečnými a malichernými  
problémy. Domnívám se, že smyslem náboženství a křesťanské lás-  
ky je lidí spojovat a ne rozdělovat jako je tomu zde... vy to  
máte lepší v Johannesburgu ... závidíme vám ... se srdečným  
pozdravem Manželé !

Krajan z Pretorie píše:

Adresa: Můžete si objednat katalog knih, vydávané v Londýně F.C.I. Knihy jsou rozděleny do skupin, podle toho si objednejte. Jde vesměs o knihy rozebrané, které se již v ČSR netisknou.

LONDON W.14.-G.B.  
Česká Literatura.- Politická a Historická Díla. - Slovenská Literatura. Překlady do češtiny.- Československo v Obrazech.- Dětská Literatura.- Náboženská Literatura(-Protestanská, Katolická, Židovská).- Básně.- T.G. Masaryk.- Edvard Beneš.- Sport a Tělesná výchova.- Slovníky a Gramatiky(české, anglické, francouzské, německé stď).- Vaření, Kuchařky.- Politická Literatura.- Rukopisy (dopisy slavných čs.spisovatelů, skladatelů a umělců).- Knihy o Americe.- Knihy o Koncentracích z II.světové války.- **POZOR!** "Kniha fotografií J.Jostena ve 4 řečech: Anno Humanitatis, o 21. srpnu 1968 v ČSR," neaktuálnější! -Napište si na uvedenou adresu o katalogy!- -.-

KŘEŠŤANSKÁ AKADEMIE má na skladě:

Vladimír Boublík: "Boží lid." 2000 lir. "NOVÝ ZÁKON" 4000 lir.  
Pavel Claudel: "Svaté obrazky České." 150 lir.  
Petr Den: "Světélko jen malé." 300 lir. Fulton Sheen: "Pokoj v Duši" 1500 lir.  
František Dvorník: "Svatý Václav." 1200 lir.  
Tomáš Kempenský: "Následování Krista." 900 lir.  
Život v Kristu: "Katechismus pro dospělá" 1500 lir. (1 dolar je 600 lir)  
Ladislav Radimský: "Skloňuj své jméno, exulante." 900 lir.  
-napište na: Křesťanská Akademie  
00193 ROMA

----- Via della Concilliazione, 1, ITALIA

Odpověď: V každé lékárně dostanete koupit krabičku s injekcí a sérum proti uštknutí. Jmenuje se to "ANTI-Snake-Bite KIT" Rand 8. Je tam universální sérum jenom. Když chcete mít sérum proti černé a zelené mambě tak si ji musíte přikoupit. Trvanlivost sérum je napsané na škatulce.

Někteří krajané byli v Obuvním Obchodě "SCOTTS" a nedostali slevu 10%. Informoval jsem se u SCOTTS, omlouvají se, bylo to asi nedorozumění u pokladny. Proto SCOTTS mě požádal abych napsal v angličtině tyto pár řádků a předložíte-li ten text, rozhodně dostanete 10% slevy na každý pár bot.

"SCOTTS SHOE STORES TRANSVAAL" The bearer of this letter is intitled to a discount of 10 % on any purchases made for CASH!  
D.B. SCHROEDER  
----- General Manager.-----

Odpověď: Ať už je to jakákoliv nemoc, nejlépe jít do Generalní Nemocnice, protože specialisti jsou tam také a pak platí se podle výdělku. Jak v Pretorii tak i v Johannesburgu máte české a slovenské lékaře, kteří jsou jen ochotni vám pomoci ať už je to kvůli řeči nebo kvůli orientaci v nemocnici.

Odpověď: Dopisy do ČSR se nadají pojistit, jen balíčky. Jestliže doporučený dopis nebyl doma obdržén, bohužel, nedá se nic dělat. V jiných zemích dalo by se to urgovat.

Slyšela jsem, že v Jižní Africe nesmím do lesů nebo se procházet loukami!

Odpověď: Rozhodně se to nedoporučuje!!! Hady jsou všude. Nikde neuvidíte tabulku s nápisem "Zde jsou hadi nebo zde je to O.K.!" Proto nejlépe jít tam kde uvádíte lidi kámpovat nebo se koupat, ale musí jich být hodně, to znamená, že buď tam nejsou hadi a nebo hadi se odtáhnou když je tam hodně hluku a lidí. Pro rybáře tato rada: jelikož u řek jsou vždycky hadi, noste vysoké gumáky!!! Jedno/si musíme uvědomit, jsme v Jižní Africe a ne v Evropě!!! III III III III III III III III

POJIŠTĚNÍ: -

Hodně krajanů se mě ptalo na pojištění. Někteří krajané podepsali už pojistku aniž by pořádně věděli co podepsali. Jelikož v Jižní Africe není Sociální zaručení, doporučuje se aby každý se nechal pojistit. Obzvláště cizince. Muže se stát, že byste jednou chtěli odejít někam jinam, proto je důležité, aby pojistka byla převodná z jedné země do druhé, aby prostě mohla jít s vámi - to je to nejdůležitější. Všechny Pojišťovny v J.A. jsou dobré, ale NE všechny jsou mezinárodní.

Informoval jsem, abych vám mohl poradit. Peníze nemůžete stratit, jen získat. Rodina musí být zaopatřena v případě nehody. Manželka musí mít zaručenou budoucnost a děti musí dostávat peníze na studie a samozřejmě manžel musí dostat peníze na stáří. Ovšem každý případ musí být projednán individuálně. Pro svobodné to platí také. Proto kdo má zájem, vyplňte dotazník a pošlete na adresu JARA a podrobné vysvětlení s radou vám bude dána doma: ... Jméno Otce, ženatý/svobodný, datum narození, povolání, kolik dětí a jejich věk, adresa, a kdy vám to vyhovuje abyste se o tom mohli nechat informovat: odpoledne, večer, sobota, neděle atd.

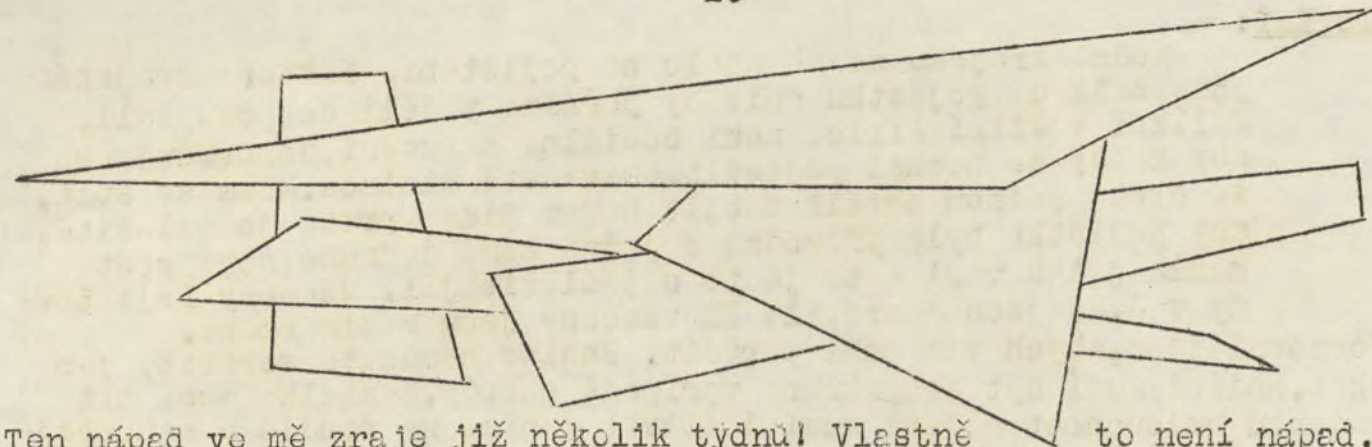
Velmi důležité!

Co je to BILHARZIA ? Pan Bilharz našel malého červíka v jihoafrických řekách, který se dostane do lidské krve nebo do močového měchýře a působí velké horečky a při zanedbání může způsobit i smrt. Tato nemoc dostala jméno po pánu Bilharz. (ta nemoc se vysloví: belházia) Skoro 60 až 70 % černochů trpí touto nemocí, ale jejich větší přírodní odolnost dokáže je udržet při životu. Tento červík se dostal do řek hlavně od černochů, kde vlastně tento červík žije, a to způsobem, že černochi používají řeky a přehrady jako WC (záchody). Tento červík vlastně má životní dobu jen 24 hodin. Jestli ale se dostane k lidské kůži, aniž by to člověk cítil, zavrtá se do kůže. Nemoc se nejdříve pozná podle barvy moči, změní se v červenou barvu, nebo dokonce v krev. To už je pak vysoké stádium Bilharzie. Proto nebezpečné je koupání v přehradách, které jsou zavodněny řekama, které skoro všechny tečou černošskými oblastmi a řeky, které tečou do Indického Oceánu. Není proti tomu očkování, ale dá se Bilharzie léčit. Můžete se koupat v řekách, která tvoří malé vodopády. Rychlá voda (proud) odplave tyto červíčky. A nebo v místech kde je oficiálně dovoleno se koupat.

Na jihoafrických dálnicích a vůbec silnice mimo města rychlost je povolena pouze 70 mil za hodinu. Každá mile přes 70 se platí 10 Randů. Víím, že lidé jedou větší rychlostí než 70, ale to neznamená, že když jsou chyceni policií, že neplatí pokutu! Ve městě je povolena rychlost 35, každá mile přes tuto rychlost se platí 4 Randy. Projet červeným u semaforu stojí 20 Randů. Pamatujte si, že 31. března/marca o půlnoci musíte si změnit kolečko na autě za 70 místo 69, které máte teď na autě. Pokuta je 50 Randů za neposlechnutí.

UPOZORNĚTE! druhé krajaný, že JARO bude posláno pouze těm, co si zaplatili předplatné na celý rok, to jest R 1-50 na celý rok (12 čísel)!

Adresa: "JARO" P.O.Box.46008, Orange Grove, JOHANNESBURG.



Ten nápad ve mě zraje již několik týdnů! Vlastně to není nápad, je to touha napsat dopis prvnímu tajemníkovi Husákovi otevřený dopis. A poslat. Skončil by však patrně v některé z nečestných předkomnat v rukou některého z neščetných podtajemníků aniž by se dostal tam kam by měl. Škoda! Byl by to docela obyčejný dopis, žádná resoluce, žádné prohlášení. Jen list s přáním, aby byl čten někde o samotě!

Všechny poštovní úřady světa by měly opatřovat své dopisy zvláštním nálepkem: čtete rychle, čtete vstoje, nečtete nebo čtete o samotě. Protože síla pravé chvíle je silou nad jiné. A samota, v každém případě, by takovým okamžikem vhodným ke konzumaci písemnosti byla. Intensita této emoce je jiná u dřevorubce, strážce majáku a jiná, řekněme, u prvního tajemníka. Předpokládá to, přirozeně, skutečnost, že je někdy a někde vůbec sám. Třeba v koupelně při holení, v posteli, anebo dejme tomu na záchodě při ... chvílce uvolnění, při tupém pohledu přímo vpřed na kliku oné kabinky, či pohledu v úhlu jiném. Úhel tu nerozhoduje. Ale chvíle samoty bez potlesku párkem a pivem získaných nadšenců, chvíle, která každým sebevíce exponovanému člověku dává možnost zamýšlení jen nad právě vykonaným dílem, to je rozhodující! Pohled na spuštěné kalhoty a holá kolena rozhodně neinspiruje k dalšímu upevňování marxleninských principů a zásad. A tu bych rád, kdyby četl: -

Vážený pane,

tleskal jsem Vám, jako tisíce jiných obyčejných lidí a lidiček v oněch jarních dnech renesance lidskosti u nás, obdivoval jsem Vaše - na československé poměry nebyvalé, fascinující - umění rétorické a upřímně jsem Vám fandil. Byl jste můj kuň. Stál jste v mé zamyslné sázkové kanceláři jako horký favorit proti celému poli československých politických plnokrevníků pro nadcházející mimořádné XIV. derby KSČ. Radil jsem Vás před soupeře zvucných jmen a kvalit: snivého Dubčka, nevyzpytatelného Černíka, těžkopádného Smrkovského, "keep smiling" Císaře, Goldstickera, Šika a další.

Vaše zbraně byly v mých očích energie, kterou ve Vás nezlomil ani bývalý trenér Kreml Ant. Novotný a jeho obročníci, jistota, nebojácnost a vysokoškolský titul. Nebyl jsem sám. Značná část mladých lidí, od prvních dnů svého života odkojená kondensovanou jeřprosovětskou výživou, jejíž nepřeběrné zásoby nám zanechala firma Gottwald a spol: jakoby přes noc procitla, jakoby přes noc vyvrátila všechny zbytky nestravitelné potravy a chtěla pít naši čistou, ničím nezkalencou vodu pravdy a poznání. A Vy jste tehdy stál u pramene a nabízel plné poháry s jistotou profesionálního výčepníka. A lidé od Vás brali a pili ...

A pak se to stalo. Přišli k nám, TI nezvaní, vlezli obchodní zástupci moskevské firmy s olovem a lží. Já je viděl, ty tupé tváře řemeslných, na vše připravených rváčů, stál jsem před domem a učil svého šestiletého synka nenávidět. Co dělá Husák, kde je a co tomu říká můj Husák? A Vy jste tehdy letěl do Moskvy. Je to dobré, říkali si mnozí, do Moskvy jede politik s velkým P. Možná, že tam tehdy opravdu jel. Ale už se nikdy nevrátil, už se nevrátil "můj kuň!" Něco se s ním stalo, něco tam s ním museli udělat! Podobou trochu do Gomulky, povahou do Kádára, i ten hlas ... ne, to není práce on! To zmatené, nic neříkající, nejvyšší podryvavé blekotání ... !

A řady Vašich stoupců řidly. Snad Vás tam i oslepili, neviděl jste oslnivý jas Palachova těla, snad Vás i ohlíšili, neslyšel jste a už snad nikdy neuslyšíte pravý hlas lidu své země. Zesměšňoval jste se svými výroky o jedincích a skupinách ... měl jste přijít

oné březnové, páteční noci po vítězném utkání v koleji do ulic a a poslechnout si koncert jedné takové "nátlakové" skupinky. Já tam byl a cítil jsem ten tlak. A zpíval jsem v půlnoci pod rozstríleným Museem naši československou hymnu. To byl chorál, nocturno pro neslyšící ...

Ten dostih jste, pane doktore vyhrál. Ale byl to úplně jiný dostih, s úplně jinými soupeři. Derby se nekoná, nesmí. Z původní elity zbyl jen v Moskvě řádně vyhřebelcovaný chachar Černík a Vy! Ostatní "koně" zdaleka nedosahují úrovně Vás obou. Ať již mám na mysli politického prostituta Štrougela, mozkové kleštěnce typu Biláka, Indry, Švestky a další současné politické ochotníky a zastánce samospasitelné mátušky. V této společnosti jste musel vyhrát. Za cenu umlčení pravdy, za cenu všech lidských práv a svobod. Právo a svoboda už je pro Vás neznámý pojem, stejně jako čest a svědomí, viďte pane doktore! Změnil jste se k nepoznání! Místo respektování vůli lidu pořádáte pánům z Velikého Politbyra v jejich vykřičeném domě představení a na Velkém maskerném bále před zraky celého světa půlnoční scénu: Lízání dŮtků!

Ten dostih jste suverénně vyhrál. Jenže Vám už nikdo netleská! Lidé opouštějí svoje domovy, synové a dcery této země utíkají s holými životy z vlasti, jakoby tušili potopu. Rozptýlení do všech světadílů stavějí svá nová hnízda z hlíny hořkosti a bláta nenávisťi a přísahají si, že budou nenávidět oni, a ještě děti jejich dětí.

Čeho jste ještě schopen? Lež už od Vás nepřekvapí, spíš pravda snad, ale tu nevyřknete. Jen kydat hnuj a házet po svých, kdysi. Snad prohlásit, že dobré je a správné, že "bratři" přišli a jsou tu. Snad vyhlásit, ať jen zůstanou a pohodlí si udělají. A z "věčných časů" podhlavník jim v pěti exemplářích odevzdat co nejslavněji. A ještě dobře zaplatit! Zbytky zbytků. Možná, že i metál za to dají! Styďte se, snad jste toho při Vašem vzdělání schopni! Ale ten dostih jste už bezpečně vyhrál. Ten dostih bezpáteřných hajter ...

... gratuluji ... ! -jirtro-

+ + + + + + + + + + + + + + +

NAŠE ROVY

??????

- jde o bití a nebití -

Miluji Sovětský svaz již od mládí, od roku 1932. Ve druhé světové válce jsem byl v hnutí proti fašismu. Nesmírně si cením obětavosti sovětských vojáků a všeho sovětského lidu za jejich nezištnou pomoc při našem osvobození v r.1945, po něm až po dnešní dny. Nyní jste to byli zase vy, sověští vojáci a důstojníci, kteří jste zachránili naši vlast před kontrarevolucí. Byl jsem s rodinou u nás první v programu likvidace. A to jen proto, že jsem se nenechal mýlit pravičáckými živly a oportunisty, že jsem nepřestal milovat sovětský lid. Nešlo však jen o život můj a mé rodiny. Šlo o víc. O bytí či nebytí naší socialistické vlasti. Toho jsme si byli vědomi všichni, kteří jsme byli vychováváni v duchu internacionalismu, milovali SSSR a další země socialistického tábora. Ctěl bych při této příležitosti - 52. výročí Října a zahájení Měsíce čs.-sovětského přátelství - popřát všemu sovětskému lidu hodně a hodně úspěchů v budování jeho vlasti a znovu mu poděkovat za vše, co pro nás i pro celý socialistický tábor dělá.

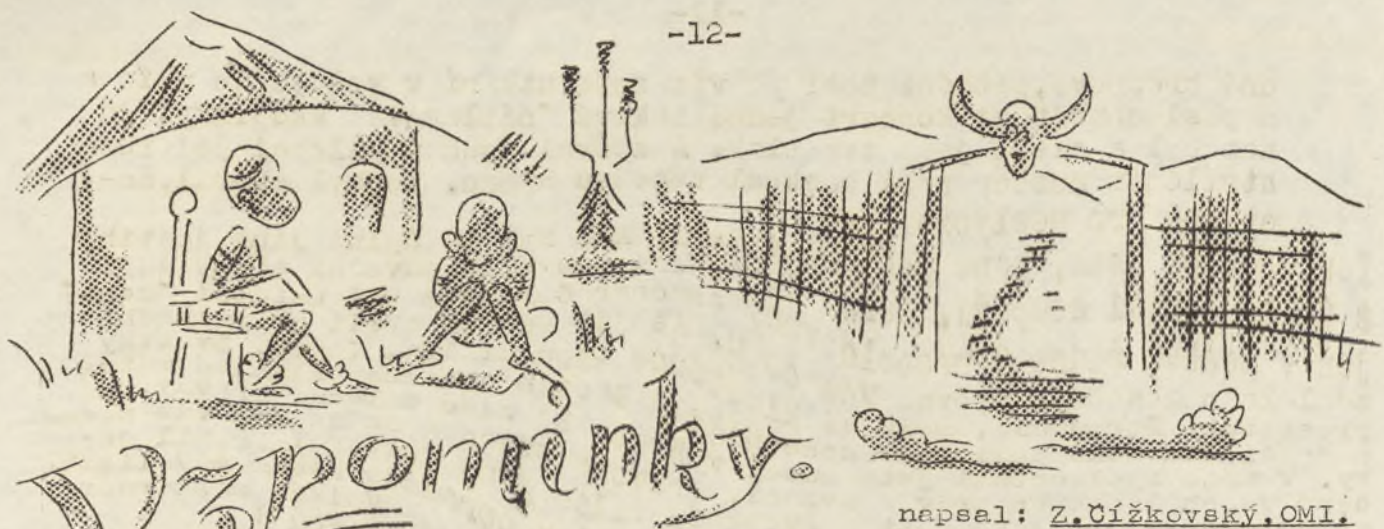
Miroslav Holý,  
Strojetice, okres Louny.

(Uveřejněno výrazně jako "Dopis dne"  
na 1.straně Rudého práva, 7.11.1969).

+ + + + + + + + + + + + + + +

HUSOVA VÍZVA: "Věrný křesťane - hledej pravdy - slyš pravdu -  
uč se pravdě - miluj pravdu - prav pravdu -  
drž pravdu - braň pravdy až do smrti!"

+ + + + + + + + + + + + + + +



# Vzpomínky.

napsal: Z. Čížkovský, OMI.

Stalo se to v neděli. Ranní slunce doprovázelo houfy černochů na cestě k mé misi. Shromáždilo se jich kolem osmi set. Katolíci, protestanté, pohané a také dva náčelníci. Já seděl ve zpovědnici již od šesti hodin ráno. Bylo asi devět hodin, když malý černoušek Petr se vrátil ke zpovědnici, a přestože jsem tam měl stařenku, přerušil její zpověď pouze jedním slovem: "Umšlekázi! (Arcibiskup)!" - "Tak zvoň" řekl jsem mu. Petr hned upaloval a zakrátko se kostelní zvon rozléhal celým okolím.

Petr byl celý nesvůj, vždyť to bude poprvé, co uvidí arcibiskupa. Kolikrát se mě ptal: "Otče, a to arcibiskup mi podá ruku? A zeptá se mě i něco? Ne, tomu já nevěřím, já jsem přece malý černoch, to ne, náčelník by se na mne ani nepodíval. Arcibiskup je přece taky náčelník." Chudák Petr, celou noc nespál, myslím, že více ze strachu, protože se bál zklamání, že si ho arcibiskup skutečně nevsimne.

Netrvalo to dlouho a auto přijelo. Arcibiskup vystoupil z auta, já poklkl a políbil mu prsten. Něco mi řekl, ale jeho hlas se ztratil v hluku zvonu a výskání černochů. Černoši padali jeden přes druhého a každý se mu tlačil k ruce s prstenem. Trvalo to dosti dlouho, než jsem udělal pořádek a dostal arcibiskupa do svého domku. Vypil si hrníček kávy a oblékl se do arcibiskupského roucha. Petr pozoroval zpovzdálí, jak se arcibiskup chystal pozdravit náčelníky. "A kdo jsi ty, pojď sem a řekni mi, jak se jmenuješ?" řekl arcibiskup, když si všiml Petra. Petr otevřel pusu a stál jako přikovaný. "To je Petr, můj chlapec, kterému pomáhám, protože nemá rodiče," řekl jsem rychle. Arcibiskup šel k Petrovi, podal mu ruku, ale on v rozčilení zapomněl mu políbit prsten. "Tak ty jsi Petr, pěkné jméno," pohladil ho po hlavě, já pak vedl arcibiskupa k náčelníkům, kteří seděli blízko Lurdské jeskyně, kde byl připraven oltář ke mši svaté. Náčelníci povstali, já je představil, vyměnilo se několik slov a pak jsme šli do kostela, kde se pan arcibiskup připravil ke mši svaté. Po ní udělil bířmování 131 dětem a dospělým. Pozoroval jsem náčelníky. Seděli jako sochy, oči upřené na arcibiskupa a na všechno, co dělal.

Bylo právě poledne. Zvon skočil vyzvánět a černoši se usadili kolem Lurdské jeskyně k jídlu. Nakoupil jsem mnoho jídla, vařilo se ve velkých kotlech, a všech 800 jsem nasýtil. Náčelníkům jsem osobně přinesl syrové maso, jak je to tady zvykem. Sami si uřízli a pak si to usmažili na ohni. Po obědě školní děti předvedly malou akademii. Tancovaly a zpívaly, a dospělí tleskali rukama do rytmu.

Byl to velký den a slavný, den bířmování. Dlouho budou černoši vzpomínat. Kolem čtvrté odpoledne jsem skončil oslavu poděkováním všem přítomným. Černoši se již zvedali k odchodu, když můj náčelník Nxumisa přistoupil ke mně, pozvedl obě ruce nad hlavu a zvolal: "Bantu bamí ka Nxumisa!" Všichni černoši zastali stát a několik vteřin bylo úplné ticho. Pak náčelník opakovale ještě jednou: "Bantu bamí ka Nxumisa!" (Moji lidé, kteří patříte k rodině náčelníka Nxumisy!) A pak pokračoval: "Jak jsem viděl, byl to pro vás velký den. Všichni jste šťastní, Otec vás dobře nasýtil, mne taky obsloužil podle našeho zvyku. A proto Otče žádám, abys v úterý přišel do mého domu."

Pak všichni začali tancovat a výskat. Netrvalo to dlouho, a já byl zase sám ve své misi. Petr stál vedle mne, a když slunce se skoro schovalo za velkými kopci, vyrušil mě z mých myšlenek. "Otče, pan arcibiskup ke mně přistoupil, zavolal na mne mým jménem, a já zapomněl mu políbit prsten. Ale když ojížděl, přiskočil jsem rychle k jeho autu a řekl mu:

„Já vám ráno zapomněl políbit prsten. On mi pak podal ruku s prstenem, zasmál se na mne a řekl: „S Bohem, Petře!“ Jak je to možné, že si zapamatoval moje jméno?“ Poslouchal jsem Petra jen jedním uchem, v hlavě mi vrátilo: V úterý musíš k náčelníkovi ...

Bylo deset hodin dopoledne, když jsem přišel k usedlosti náčelníka Nxumisy, všichni rádcové byli pohromadě. Náčelníkův strážce mi ukázal místo se židli před domem. Celá náčelníková rada seděla na rozprostřených kůžích po zemi. Když náčelník vyšel, všichni povstali a zvolali třikrát: „Dabezitha! (Vysostil!)“, zase si sedli, jen hlavní rádcé zůstali stát. Řekl: „Otče, byl jsi pozván, abys ještě jednou vysvětlil, proč chceš stavět nový kostel, mluv!“ Srdce mi sice poskočilo, ale jazyk jako by zdřevěněl. Trvalo to chvíli, než jsem se dal do řeči. To jsem skutečně nečekal, že mě pozvali kvůli tomu. „Tak teď, anebo nikdy!“ řekl jsem si. Povstal jsem, popošel několik kroků dopředu a pak jsem začal: „Vy jste muži velkého národa Zulu. Vládnete lidem, kteří si vás váží pro vaši moudrost a spravedlnost. A právě proto, že si vás lid váží pro spravedlnost, spravedlnost vyžaduje dát věřícím katolické Církve to, co jim náleží. Žádáme kostel, kde bychom mohli důstojně uctívat Boha a konat bohoslužby. A kdybyste odmítli tuto žádost svému lidu, stavěli byste se nejen proti právu věřících, ale také proti tomu, co patří Bohu.“ (Zde jsem se na chvíli odmlčel, aby má slova více zapůsobila.) „Věřte mi, velmi si vážím náčelníkovy pozvání, vážím si vaší moudrosti a vážím si vašeho práva, a proto jsem přesvědčen, že i vy respektujete právo vašeho lidu. Já tady nejsem proto, že jsem chtěl být, ale mě poslal Bůh mezi váš lid. Dělán jen to, co Bůh ode mne žádá. On má moc nad námi všemi, Boží právo je větší než právo lidské. Proto, Dabezitha nonduna, odvolávám se na vaši moudrost, na vaši dobrotu a na vaše srdce. Zamyslete se a správně uvažte, jak rozhodnout pro váš lid a Boha a mém požadavku.“

Po těchto slovech jsem se posadil, zapálil si cigaretu a čekal. Trvalo to dosti dlouho, než se náčelník ozval: „Otec mluvil moudře, řekl, že tady někdo, kdo se proti tomu chce stavět?“ Jeden z rádců povstal a ostrým hlasem zvolal: „Co Otec řekl, je sice pravda, ale my chceme černého Otce!“ Klidným hlasem jsem mu odpověděl: „Jednoho dne budete mít černého Otce, ale prozatím jich nemáme dost.“ Se mnou pak už nikdo nemluvil, jen mezi sebou se dohadovali slovy i rukama. Když už to trvalo dlouho, náčelník povstal a řekl: „Rádcové udělují Otcovi povolení postavit kostel.“ A hned se obrátil a vešel do své chatrče doprovázen svým osobním strážcem. Protože jsem věděl, že věc je už vyřízena, podle domácího zvyku jsem povstal a beze slova jsem odcházel. Udělal jsem jen pár kroků, když jeden z těch rádců se mi postavil do cesty a díval se mi upřeně do očí. Poznal jsem v něm starého rádcce, který mě posledně žádal o křest. Neřekl ani slovo, jeho oči sice mluvily, ale nerozuměl jsem jim. Neřekli jsme si ani slovo, ale nebylo mi z toho dobře. - Když jsem se přiblížil k svému „džipu“, Petr mi otevřel dveře a řekl: „Já viděl a slyšel všechno. Otče, kostelíček Pražského Jezulátka se bude stavět!“

Celou cestou domů mi Petr něco vykládal, ale mně znělo v uších jen jedno: „Kostelíček Pražského Jezulátka se bude stavět!“

Ale oči toho starého rádcce jsem měl stále před sebou, „co jen chtěly říct...?“

..... (pokračování) .....  
+ + + + +

(Z dopisu, Port Elizabeth)

Milý příteli, pane Čížkovský!

Prožili jsme pět krásných dnů na dovolené v Kysně. Byli jsme překvapeni krásou krajiny a hlavně nás okouzlo velké množství lesů. Vůbec jsme nevěděli, že v Africe budeme obdivovat přírodu tak podobnou Československu. No a teď nás čeká trocha práce. Budeme se 25.1. stěhovat. Už se těšíme do nového bytu. Budeme bydlet přímo ve městě, kousek je krásný park, jezero a koupaliště. Těšíme se již srdečně na Vaši návštěvu. Jsme rádi, že se nám zde líbí a jsme spokojeni. Problémy žádné nemáme, jsme zdraví, pouze nám je někdy smutno po našich milých tam doma. Hlavně se učíme rychle řeč, které je zde tolik zapotřebí. Vidíme se co chvíli s krajany a rádi si popovídáme.

S přátelským pozdravem ....krajané!

.....



Pozorným čidlem radiových teleskopů poslouchá dnešní věda signály a poselství z vesmíru. Podobnou pozornost k víře, ochotu a otevřenost pro Boha potřebujeme my, chceme-li vyslechnout božské poselství Písma svatého. - Bible je svým obsahem nejen dějinnými spásy a poučným vyprávěním, ALE BOŽÍ VÝZVOU !

BIBLE OBSAHUJE DĚJINY SPÁSY:-

Velká část bible obsahuje zprávy o historických událostech. Nejde tu prostě o vyprávění minulých událostí, nýbrž o vylíčení spásonosných skutků Božích v lidské historii. Písmo svaté sděluje, jak Bůh ve své dobrotě a moci zasahuje do života lidí a jak je vede k věčnému štěstí.

+ Boží vůle spasit člověka stojí na počátku lidského rodu. Bůh přijal první lidi nadpřirozenou milostí do svého společenství života. Podle Jeho vůle měli dar spásy obdržet všichni lidé.

+ Tento milostiplný řád končil v sebezničujícím hříchu. Lidé žijící v blízkosti Boha ve stavu svatosti, upadli do neštěstí, do stavu smrti a tak se od Boha vzdálili. Vlastní silou nemohli obnovit spásu, ale Bůh ve své lásce chce lidstvo a svět opět navrátit k věčnému štěstí.

+ Bůh plánuje novou cestu spásy, která již nemůže být lidmi opuštěna. Postupně v dějinách odhaluje lidem svůj plán spásy a řídí události k jejich naplnění.

+ Knihy Starého zákona ohlašují příchod Spasitele, Krista-Mesiáše, kterého pošle Bůh. Zpočátku mlhavě, během dalších staletí je Spasitel čím dál jasnější: jeho vynikající osobnost, jeho původ a jeho působení. V zářivých barvách líčí proroci cíl vykoupění, království Boží. To vše je v bibli nejen ohlášeno slovy, nýbrž záměrně připraveno Božími skutky, vyvoláním, vedením a smlouvou s vyvoleným národem. Historický vývoj Israele není zaměřen tolik na politickou říši, ale spíše na vládu Boží, která se má rozprostřít nad všechny národy v jediné říši, kde bude hlášána spása skrze Mesiáše.

KDYŽ SE ČAS NAPLNIL, PŘIŠEL MESIÁŠ:-

+ Knihy Nového zákona ohlašují Ježíše Krista, Bohem slíbeného Mesiáše a spásu, jíž skrze Něj budeme účastni.

+ On je konečné a "živé" Slovo, ke kterému směřují všechna slova spásy. Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k (našim) otcům skrze proroky, napolsedy, a to v těchto dnech, promluvil k nám skrze (svého) Syna. (Žid. 1, 1.)

+ On je naplněním dějin spásy. Jím již započala říše Boží. Vyrval nás z moci satana a vrátil nás Boží vládě (srv. Kol 1, 13).

+ V Božím národě, v Církvi, roste království Boží ve skrytu a tichosti během dalších dob dějin světa.

+ On nám je Bohem poslaný a Bohu rovný prostředník spásy. Všem pak, kdo Ho přijali, dal moc stát se dítkami Božími.

+ Naše současnost, kterou na světě prožíváme, je tedy již konečná doba spásy, ve které působí síla vykoupění. Život apoštolů Ježíše se děje ještě ve znamení kříže. Utrpení a zkoušky očekávají každého, kdo křtem je přidružen ke Kristu, a ani Církev jich není ušetřena.

+ Nezadržitelně je svět v pohybu až k onomu dni, v kterém Kristus, povýšený Pán, vystoupí ze svého skrytu a zjeví svou moc. A ty, kteří pohrdli jeho spásou "zahubí dechem svých úst a zničí jasem při svém příchodu." (2 Thes. 2, 8.)

+ Pak bude nové nebe a nová země. (Zjev. 21, 1). Dějiny spásy přejdou do slávy spásy.

BIBLE OBSAHIJE NAUKU O SPÁSE:-

BIBLE JE VÝZVOU BOŽÍ:-

Slovo Boží vyžaduje naši víru.

Musíme svůj život podřídít příkazům a vedení Božímu. Ten, kdo uvěří a přijme Boží poselství, může být spasen, kdo odmítne, svolává na sebe pohromu a zatracení.

+ Poselství Kristovo je výzvou! Zvěstování Božího království je pozváním k věčnému štěstí a zároveň výzvou rozhodnout se pro Krista, krále veškeré slávy. Poněvadž tedy Písmo svaté v hloubi své podstaty je výzvou Boží, proto jí porozumí pňně a zcela jen ti, kdo chtějí slyšet Boha. Pyšným a samolibým zůstává zapečetěnou knihou.



# První svaté pro děti

## STARÝ ZÁKON.

Neuplynulo mnoho let a Bůh poslal na Abraháma zkoušku. Řekl mu: "Vezmi svého jediného syna Izáka, kterého miluješ, a přines mi ho za oběť na hoře, kterou ti ukáži!" Druhého dne brzy ráno Abrahám osedlal osla, vzal dva služebníky a svého syna Izáka, našel dříví pro zápalnou oběť a vydal se na cestu. Třetího dne uviděl před sebou horu. Tu řekl Abrahám služebníkům: "Zůstaňte zde u osla. Já půjdu s chlapcem na horu poklonit se Bohu. Pak se k vám vrátíme." - Potom vzal Abrahám dříví pro zápalnou oběť a vložil je na svého syna. On sám vzal oheň a nuž. Tak šli oba spolu. Tu řekl Izák svému otci: "Máme zde oheň a dříví, ale kde je obětní beránek?" Abrahám mu řekl: "Bůh si obětního beránka najde sám, můj synu." A pokračovali spolu v cestě. - Když došli na horu, postavil Abrahám oltář. Navrch položil dříví, svázal pevně Izáka a položil ho na dříví. Pak sáhl po noži a chtěl svého syna zabít. Vtom zavolal anděl Páně s nebe: "Abraháme! Abraháme! Neublížuj chlapci! Neboť teď jsem poznal, že posloucháš Boha a že dokonce jsi chtěl obětovat svého jediného syna." Abrahám se ohlédl a uviděl nablízku berána, který visel za rohy v křoví. Tu přivedl berana a obětoval ho místo svého syna. (pokračování)



+ + + + +

Milé děti, víte, že brzy budou velikonoce? Nechtěly byste o velikonocích přistoupit k Prvnímu svatému Přijímání? O velikonocích Ježíš zemře, pak vstane z mrtvých a vstoupí do nebe! Je to velký svátek, zapamatujte si to, a proto se pilně učte!!!!!!!!!!!!

Hodina šestá: Kdo nás přišel vykoupit? - Vykoupit nás přišel Ježíš Kristus.

Kdo je Ježíš Kristus? - Ježíš Kristus je jednorozený Syn Boha Otce, Bůh a zároveň člověk.

Čím dokázal Ježíš Kristus své božství? - Své božství dokázal Ježíš Kristus svým učením, životem, zázraky a proroctvími. Co znamená jméno "Ježíš" a "Kristus"? -

Jméno "Ježíš" znamená Vykupitel anebo Spasitel. Toto jméno dal svému vtělenému Synu Otec nebeský. Poslal anděla k Panně Marii se vzkazem "a dáš mu jméno Ježíš!"

Jméno "Kristus" znamená totéž co Mesiáš, to je Pomazaný. Vykupiteli se říkalo Pomazaný, protože ve Starém zákoně byli kněží a králové k svému úřadu pomazáni olejem.

## DESÁTERO BOŽÍCH PŘIKÁZÁNÍ : -

1. V jednoho Boha věřití budeš.
2. Nevezmeš jméno Božího nadarmo.
3. Pomni, abys den sváteční světil.
4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře ti bylo na zemi.
5. Nezabiješ.
6. Nesesmilníš.
7. Nepokradeš.
8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému.
9. Nepožádaš manželky bližního svého.
10. Aniž požádaš statků jeho.

+ + + + +

"Otče, co je to Pozdvihování? řekl jsi, že nám to příště vysvětlíš!" - ptá se malý Toník. "Milý Toníku, slovo Pozdvihování se používá při Mši svaté, je to když kněz pozvedne Hostii, která se proměnila v Tělo Krista a ukáže ji věřícím. Když kalich s vínem se promění v krev Krista, tak zase pozvedne kalich a ukáže jej věřícím. Pokaždé věřící pozvednou oči na Hostii a Kalich. Ministrant pokaždé zazvoní zvonkem, aby tak na to upozornil věřící."

+ + + + +

# KOZA odratá a JEŽ



Mária  
Rázusová-  
-Martáková

Bola koza rohatá,  
do pol boka odratá,  
utekala horami  
a kryla sa dierami.

Skryla sa milá koza i do liščeji diery.  
Príde líška domov a chce vojsť do diery. Tu zbadá cudzieho zvera v br-  
holu. Zver sa dvíha, dupoce nohami a volá: Ja som koza rohatá,  
do pol boka odratá,  
cupi-lupi nohami,  
prekolem ťa rohami.

Zľakla sa líška, utekala, nariekala po horách. Stretne ju vlčko.

Čo plačeš, líštička-sestrička?

Ach, vlček! braček, akože by som neplakala? V mojej diere divné zviera.  
Poď, vyženieň ho!

Šli ku diere a vlčko zavolať: Kto si, zver,  
v liščeji diere?

A koza zadupocuje: Ja som koza rohatá,  
do pol boka odratá,  
cupi-lupi nohami,  
prekolem ťa rohami. Zľakol sa aj vlčko. Utekali a  
nariekali po horách už dvoje. Stretne ich medveď:

Čo plačeš, líštička-sestrička?

-Ach, medvídek milý, akože by som neplakal? V mojej diere divné zviera!

-Poď, vyženieň ho!

-Ach, ja som ho hnala - nevyhnala. Vlčík ho hnal - nevyhnal, Ani  
ty ho, medveď, nevyženieš!

- No, už len poď! Azda ho vyženieň. Išli všetci ku diere a medveď zavo-  
lal: Kto si, zvere,

v liščeji diere?

A koza zadupoce: Ja som koza rohatá,  
do pol boka odratá,  
cupi-lupi nohami,  
prekolem ťa rohami.

Zľakol sa aj medveď. Utekali a nariekali po horách už traja.

Stretne ich jež: -Čo plačeš, líštička-sestrička?

-Ach, akože by som neplakala? V mojej diere divné

- Poď, vyženieň ho! zvierat!

- Ach, tá ježa, malé bieža! Veď už ja som hnala - nevyhnala, vlčko hnal

- nevyhnal, medveď hnal - nevyhnal, nuž kdeže by si ty vahnalo? -povie

líška. A vlk dodal: Už sme tam boli my králi, páni, a nič sme nevykonali!

A jež len: Hoc ste králi, páni, a ja ježa, malé bieža, predbehnám vás!

A bežalo, bežalo, alebo sa krčilo do gule a tak sa kotúlalo horou.

A tí za ním. Príde jež ku diere a zavolať: Kto si, zvere,  
v liščeji diere?

A koza zadupoce: Ja som koza rohatá,  
do pol boka odratá,  
cupi-lupi nohami,  
prekolem ťa rohami.

Jež zavolať: A ja som jež, prekolem ťa tiež!

I zagúľa sa do diery. Začne sa hádzať, metať a pichať kozu do odratého  
boka. Koza zľakla od bolesti a vyskočila z diery. Dobešli i tamtí, ale  
kde už koza bola! Dostala takú príučku, že sa jej hora navždy odnechala.  
Od tých čias býva líštička spokojene vo svojej diere. Vlk a medveď odišli  
slediť po hore. Jež mal naďaleko diery. Tam sa uložil na makké lístie a  
hrýzol plánočky, čo si bol podjeseň nazbieral.

Když jsem pracoval na misi jako misionář, tak jsem se také dal do sbírání Zulu pohádek a různých příhod.

A tak dnes, milé děti, vám budu vyprávět černošskou pohádku, poslouchejte, bylo to velmi dávno a věřte mi, je to pravda!!

# Ještěrka a Chameleon!

.... bylo to velmi dávno, žádný se již nepamatuje kdy to bylo, ale bylo to, proto to musí být pravda .... jaké to zvláštní ticho, ani list na stromě se nehýbe. Stmívalo se taky, vlastně už je tma a já nevidím na cestu a kde si lehnu? - říká si unavený chameleon! Byl opravdu velmi unaven, vždyť se již ani nepamatuje kdy si naposledy zdřímnul. "Jak dlouho už jsem na cestě? Už si vlastně ani nepamatuji, no tak co, zdřímnu si!" - říká si unavený chameleon. Ano, a spí, a spí a nemůže se probudit! Chudák chameleon, hledá lid, který se nazývá Zulu. A tomuto lidu má přinést zprávu od samého uMkulunkulu, tak se nazývá jejich bůh a má jim říct: "Zulu národe, uMkulunkulu vám vskazuje, že budete stále žít, smrt si pro vás nikdy nepřijde!"

Chudák chameleon, on byl velmi pomalý a stále je pomalý a také líný! Často si říkal, "proč mě uMkulunkulu vybral, taková dlouhá cesta a tak důležitá zpráva," a sotva si to řekl, už usnul a tentokrát spal ale dlouho, jen uMkulunkulu věděl jak dlouho spal.

Zulu lid čekal od Umkulunkulu důležitou zprávu, ale nevěděli koho poslal, často se vydávali na cesty aby tak snad našli tajemného posla. Ale marně! Čas utíkal! A chameleon spí!!! Když Umkulunkulu poznal, že chameleon se ještě nedostavil k lidu Zulu a neznají poselství, rozhodl se tentokrát jinak. Zulu lidí stále přibývá a už je jich hodně na té zemi, rozhodl se, že bude lépe když lid bude umírat. Poslal proto ještěrku s poselstvím, že Zulu lid bude také umírat. Ještěrka byla čiperná, rychlá a poslušná. Nikde se nezastavila a za velmi krátkou dobu byla na místě. Mezi tím chudák chameleon se probudil a pomalu se toulal krajem. Malá ještěrka když poznala, že je na pravém místě, vystoupila si na veliký kámen a začala pisklavým hláskem křičet: "Zulu národe, poslouchejte, uMkulunkulu mě k vám poslal se zprávou, že musíte umřít!" Lid se s tím smířil, ale jednoho dne se jí zeptali: "Ještěrko, víme, že uMkulunkulu nám vyslal posla, řekni nám, jsi ty ten první posel?" Když jim ještěrka řekla, že první posel byl již dávno poslán, ale když uMkulunkulu viděl že jste zprávu neobdrželi, tak se uMkulunkulu rozhodl jinak!" Lidé se rozlobili a šli hledat prvního posla. Nevěděli kdo to má být, protože ani sama ještěrka to nevěděla, ale stále hledali. - Chameleon se potuloval a když jednoho dne potkal lidi, vzpomněl si na poselství a tak se jich zeptal: "Jste Zulu lid?" "Ano" dostalo se mu odpovědi. "Tak to je fajn, já mám pro vás dobrou zprávu od samotného uMkulunkulu", při tom se vypjal a začal chraplavým hláskem křičet: "Zulu národe, uMkulunkulu vám vskazuje, že nikdy neumřete!" Chudák, sotva to řekl, chlapi se na něj vrhli a chtěli ho zabít. Chameleon začal utíkat, ale byl velmi pomalý, klacky na něj padaly a v duchu jen prosil uMkulunkulu o ochranu. Vyskočil na strom a co to, což mě nevidí, řekl si, když viděl že chlapi kolem něho chodí a nevidí ho. A teď poznal, že byl vyslyšen uMkulunkulem, protože barva jeho kůže se měnila podle byrvy listů. Když zase skočil do trávy, tak podle trávy a když byl mezi kamením, tak měl zase barvu kamení. Málem se sám sebe polekal, ale zaraďoval se, protože uMkulunkulu ho zachránil, když mu dal možnost měnit barvu kůže podle okolí. Lid marně hledal chameleona, ale od té doby jej však nenávidí. Lid litoval, že chameleon přišel se zprávou pozdě, ale nezbylo jim nic jiného, než poslechnout uMkulunkulu a poselství, které poslal po ještěrce.

Chameleon se pak šťastně vrátil na to místo kde tak pěkně spal, a tam prožívá své mládí na staré kolena.

# Čemu se Doma Smějí?! -20-



Povzdechl si jeden emigrant:  
"Tak bych tomu socialismu s lidskou  
tváří najraději šlápl do ksichtu..!"

Dva čerstvě vyškolení příslušníci ve-  
řejné bezpečnosti našli v nočních  
hodinách v Praze metvého muže.

"Co teď Franto?" "No co,co? Nejdřív  
sepíšeme protokoli!" "Tak piš,ty máš  
lepší rukopis." "Tak go,ale diktuj mi  
co." "Tak piš,mrtvola neznámého muže  
byla nalezena před budovou dívčího  
gymnasia..." "Počkej,počkej,já nevím  
jaký -i- po g, tvrdý nebo měkký?Gy-  
mnasium.." "Jo,to já taky nevím,to  
nás na školení neučili jaký i po g,  
gymnasium." "Tak co budeme,člověče,  
dělat?" "Nic,vykašli se na to a vod-  
táhneme ho před poštu!"

Konečně si ideme kupit auto.Chceme  
trošku vidieť svet...

- Ktorý,tento,alebo ten druhý?

V úrade pred koncom mesiaca vzdychne  
si zamestnanec: "Ešte sa päť krát  
vyspím a bude vyplata!"

- A potom sa raz vyspíme a bude po  
výplate - doloží druhý.

Leden 1970 v Praze.Mrzne,až uši s ševelivým bzukotem odpadávají.Před  
budovou Národního divadla stojí Kohn,celý zmrzlý,v ruce drží kytici rů-  
ží. Z protější kavárny Slavie ho již přes dvě hodiny pozoruje Moritz.  
Nedá mu to a jde za Kohnem.

"Poslyš Izak,seber se a jdi už domu.Tohle nemá cenu,to je o zdraví.Na  
jakou ženskou to vůbec čekáš?"

"Nna žžžádnou žženskou,mooritz,já tu čekám na americkou armádu" vydr-  
kotal Kohn.

"Poslyš,ty jsi ale všivák! Já tě pamatuju,jak jsi v pětačtyřicátým  
stál ausgerechnet na tomhle místě,taky s kytkou růží a čekal jsi na  
Rudou armádu!"

"Ja,richtig, opáci Kohn, "a nepřišli snad?!"

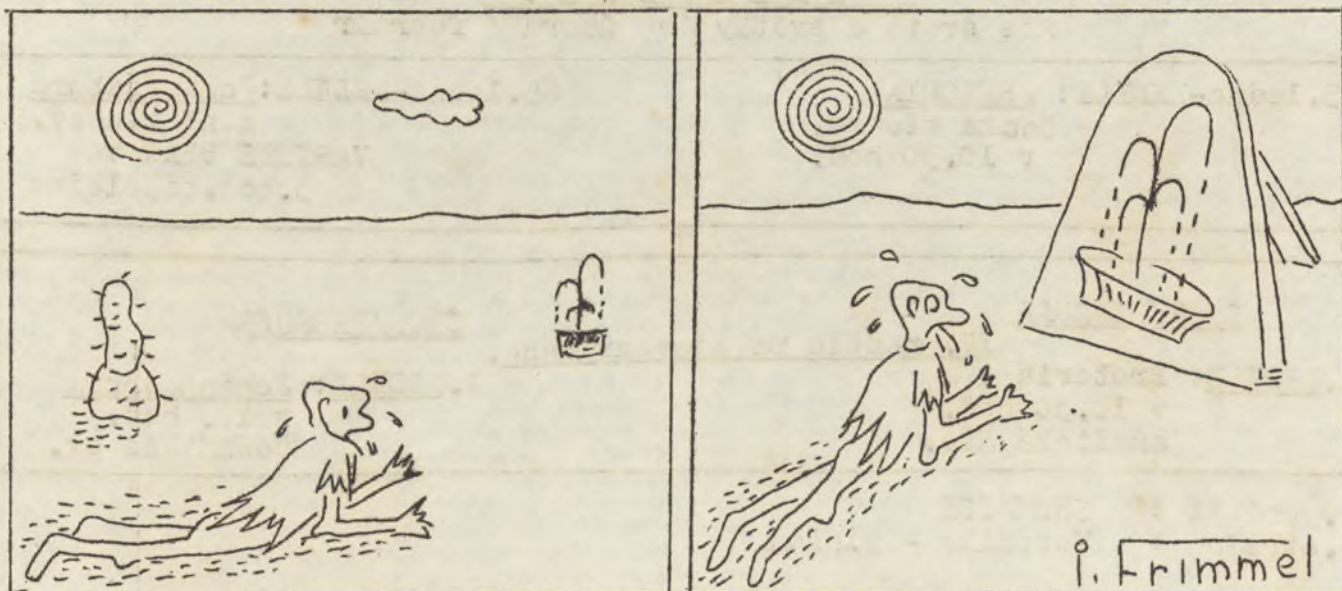
"Ach jo! Jsou to těžké  
časy!"- povzdechl si Ivan,  
odnášeje na zádech Staro-  
městský orloj.

- Moja žena má strašne zľú  
pamäť!

- Všetko zabúda?

- Naopak,všetko si pamätá!

Noční Prahou jde příslušník  
VB. Z tmavé uličky zaslechne  
mužský hlas jak zpívá: "Červe-  
no-bílý,to se mi líbí..."  
Příslušník jde po hlase,až  
dojde k nejtemnějšímu zákou-  
tí.Hlas sílí..."červeno-bílý,  
to se mi líbí." Zpěv patří  
muži, který leží na zemi s no-  
žem v zádech v tratolisti kr-  
ve a zpívá s vapětím svých  
posledních sil. Příslušník:  
"Občane,jak to,že si tady pro-  
pěvujete protistátní písně,  
když máte kuřlu v zádech?"  
Ubohý muž jen vydechl:"Copak  
by se vás člověk jinak dovol-  
lal?"



Brežněv, Mao a Dubček přijdou do nebe. Svatý Petr, podle zvyku povoluje každému jedno přání:  
 Přání Mao bylo jednoznačné: Povodeň, která zničí Sovětský Svaz!  
 Přání Brežněva bylo příznačné: Zemětřesení, které zničí rudou Čínu!  
 A přání Dubčeka typické: Když se splnily přání Mao a Brežněvo - poručil si štep lí slivovice!

Blaničtí Rytíři přijeli na Václavák. Viděli tam spoustu Rusů. Ptali se: "Co se děje?"  
 "Rusové nás obsadili!"  
 Blaničtí Rytíři obrátili své koně a odjeli.  
 Pepík se ptá posledního, který jel kolem: "Proč odjíždíte?"  
 "Bude ještě huň!"

Rusové seděli v bratislavské hospodě a poručili si pivo. Za malou chvíli, Rusové poručili další. Číšník přišel a viděl že papírové tácky zmizely. Myslel si, že snad si je vzali jako na památku. Tak neřekl nic a přinesl další pivo a pod každé dal nový tácek. Tohle se opakovalo několikrát. Když číšník viděl, že pokaždé tácky zmizeli, tak jim příště přinesl pivo bez tácku. Ivan se ptá: "Keksov už niet?"

Detvan: "Ej, pustíte nás na tých Čiňanov?!"  
 "Ale tých je sedemsto miliónov!"  
 Detvanec sa zarazí, "Boha mu, a kde ich budeme pochovávať?"

Přeplněná Smetanova síň Obecního domu v Praze. Hraje se Bethowenova Devátá symfonie. V prostřed díla povstane v parteru muž a hlasitě zvolá: "Je zde, prosím, lékař?"  
 Mezi lidmi to zašumí, v orchestru též. Hlas neléhavě opakuje: "Je zde, prosím, přítomen lékař?"  
 Orchester umlká, dirigent se zmateně ohlíží ...  
 "Je zde, prosím, lékař?"  
 Z balkonu se ozve vysvobozující zvolání:  
 "Ano, zde!"  
 Muž v parteru pokyne hlavou směrem k orchestru a zvolá: "Ti hrají, co, pane doktore!"



"Ty jsi doma? Vidíš, a já tě hledal po celém městě!"

K A L E N D Á R :

Mše svaté a svátky v únoru / febrúár

25. ledna-NEDELE: PRETORIA  
česká mše sv.  
v 10.30 hod.

25. ledna-NEDELE: Johannesburg  
není mše sv.  
VARIETÉ SHAW ve  
3. hod. odpoledne

ÚNOR/FEBRUÁR

IV. neděle po Zjevení Páně.

ÚNOR/FEBRUÁR

1. NEDELE: Pretoria  
v 10.30 hod.  
anglická Mše.

1. NEDELE: Johannesburg  
v 10. hod.  
česká Mše sv.

2. pondělí : HROMNICE

4. středa : Veronika - Blažej

7. sobota : Pretoria: KŘTINY od 2 - 4 hod. odpo. Sunnyside.

8. NEDELE: Pretoria  
v 10.30 hod.  
česká Mše sv.

8. NEDELE: Johannesburg  
v 10. hod.  
anglický Mše

10. úterý : Mojmír

11. středa : POPELEČNÍ STŘEDA - Začátek Postu .

13. pátek : Štěpán

14. sobota : Johannesburg: KŘTINY od 2 - 4 hod. odpo.

15. NEDELE : PRVNÍ NEDELE POSTNÍ  
Pretoria  
anglická Mše sv.  
v 10.30 hod.

15. NEDELE : Johannesburg  
česká mše sv.  
v 10. hod.

16. pondělí: Juliána

20. pátek : Oldřich

21. sobota : PRETORIA: Křtiny od 2 - 4 hod. odpo. Sunnyside.

22. NEDELE : Pretoria:  
v 10.30 hod.  
česká Mše sv.

22. NEDELE : Johannesburg  
v 10. hod.  
anglická Mše

23. pondělí: Svatopluk

24. úterý : Matěj

27. pátek : Lumír

28. sobota : Roman

PORT ELIZABETH :

Do Port Elizabethu přijedu v Neděli odpoledne

22. t. m. na návštěvu

Čechů a Slováků zůstanu u vás

celý týden, na shledanou!!!!

KAPSKÉ MĚSTO : Přijedu v březnu/marci , podrobnosti v příštím JARU .